ANNELEEN KEPPENS
LULLABYE

Donderdag 29 oktober om 20u in de schouwburg – Inleiding om 19u15
Ritueel ‘Sea of Hands’ start om 21u30 tot 22u30

Lullabye

“In deze eerlijke en rake danssolo van een klein uur brengt Keppens ons langs alle facetten van het zorgen, onverbloemd en toch vol liefde.” e- tcetera.be

‘Lullabye’, de nieuwe solovoorstelling van Anneleen Keppens, gaat over de impact van zorg en moederschap op een lichaam en over de kracht van rust en gemeenschap.

Het woord lullaby komt van “to lull”, wat betekent: in slaap wiegen of sussen. In het woord hoort Keppens echter ook een “bye”: afscheid nemen, zich overgeven aan de nacht en de donkerte.
Een wiegelied heeft een zachte en geruststellende vorm, waarin ruimte ontstaat om moeilijke dingen te zeggen. Die tegenstelling omarmt Keppens ten volle. In ‘Lullabye’ toont ze zowel de zachte en speelse als de rauwe en harde kant van het moederschap. Zelfverlies, woede en machteloosheid bestaan naast verbinding, plezier en voldoening. De dans, scenografie en muziek vertrekken allemaal vanuit die spanning.

De beweging in ‘Lullabye’ komt voort uit een lichaam dat zorgt, dat ten dienste staat van een ander. Keppens schommelt tussen dragen en rusten, wiegen en vallen, zingen en grommen. Zij is tegelijk dier, vrouw, moeder en kind. Kracht en kwetsbaarheid verweven zich zo sterk dat ze niet meer van elkaar te onderscheiden zijn.

Het publiek zit op scène rond een scenografie van Erki De Vries en Sofie Durnez. Die is opgebouwd rond Keppens’ verlangen om tijdens de voorstelling gedragen te worden. Haar interactie met De Vries’ aluminiumstructuur, die vaag doet denken aan de sculptuur ‘Maman’ van Louise Bourgeois, en met Durnez’ grote doeken levert enkele krachtige beelden op waarin Keppens wordt ondersteund, gedragen en omgeven door de scenografie.

De soundscape van Nicolas Rombouts verweeft verschillende wiegeliederen die Keppens tijdens haar tweede kraamtijd schreef. Ze benoemen de tegenstrijdigheden van het moederschap, de impact ervan op haar lichaam, haar niet-gehoorde vraag om hulp en haar verlangen naar rust en gemeenschap.
‘Lullabye’ verkent op subtiele wijze de impact van het zorgen op een leven, terwijl het stuk tegelijk verzacht, troost en verbindt.

Na de voorstelling vindt het ritueel ‘Sea of Hands’ plaats voor een kleine groep mensen met een zorgrol. Denk aan ouders, grootouders, mantelzorgers en zorgprofessionals. Het ritueel keert voor even de richting van de zorg om: diegenen die gewoonlijk zorgen, worden verzorgd.

Anneleen Keppens

Anneleen Keppens studeerde in 2010 af aan P.A.R.T.S./Brussel en werkt als choreografe, danseres, artistiek medewerkster en docente. Vanuit deze verschillende functies verkent ze steeds manieren van samenzijn via het lichaam en beweging. Haar werk leeft in de kloof tussen formeel en informeel, transparant en mystiek, zacht en hard, fysiek en metafysisch.

Zij creëerde de voorstellingen ‘The moon is the moon is the moon’ (2017), ‘Movement Essays’ (2019) en ‘Blue Moon Spring’ (2023). Daarnaast ontwikkelde ze de praktijk ‘Body Dialogues’ (2020/2024), waarmee ze artistieke conversaties aanging met verschillende kunstenaars en media. In 2025/2026 was ze artiest in residentie in het woonzorgcentrum De Weister in Aalbeke, op uitnodiging van BUDA, DURF2030 en MUS-E. Dit traject mondde uit in het Woon.Zorg.Kunst Festival, waar ze de installatie ‘Hand Dances’ presenteerde. Momenteel werkt ze aan een publicatie genaamd ‘Mother/Maker’. Anneleen werkte als danseres voor onder andere Rosas en Hiatus/Daniel Linehan. Ze gaf workshops aan onder meer Artesis Hogeschool, P.A.R.T.S. Summer School, La Raffinerie/Charleroi Danse en INSAS.

Credits

Concept, choreografie, lyrics, performance: Anneleen Keppens – Scenografie: Erki De Vries en Sofie Durnez – Soundscape: Nicolas Rombouts – Lichtontwerp: Meri Ekola - Artistiek assistent: Peter Savel – Dramaturgie: Libby Ward – Stemcoach: Anja Kowalski - Assistenten textiel: Tabetha Mayet en Hyaejin Lee - Advies interactie scenografie: Hugo Mega - Techniekers op tournee: Tijmen Van Damme en Théo Jegat - Residenties GC De Kroon, KAAP, STUK, NT Gent, BUDA – Productie: Tender Ground – Coproductie: KAAP, NT Gent, Perpodium - Met steun van De Vlaamse Overheid, de taxshelter van de Belgische Federale Overheid via uFund

Binnenkort in De Spil

BENJAMIN VANDEWALLE MET BEN en VERO
Woensdag 16 december om 20u30 in de komedie – Inleiding om 19u45

Wat gebeurt er als twee dansers met twee heel verschillende levens elkaar ontmoeten? Veronique heeft zich de dans eigen gemaakt bij Platform K, een dansgezelschap voor dansers met een beperking.
Benjamin heeft zijn danslichaam door jarenlange ballet en hedendaagse training gedisciplineerd. Ze vinden elkaar in een dans waar het risico niet wordt geschuwd. Ze houden ervan elkaar uit te dagen, om fysiek, mentaal en spiritueel tot het uiterste te gaan van wat ze denken waartoe ze in staat zijn. In dialoog met de live muzikante Pak Yan, bouwen ze aan een universum van klank, beweging en tekst, dat imponeert door zijn authenticiteit. Pak Yan intervenieert in de ontmoeting van Ben en Veronique vanuit een zelfgebouwd eiland van contact microfoons, samplers en elektronische instrumenten. Met zijn drieën zoeken ze naar een samengaan van verschillende stijlen en disciplines waarbij het niet langer duidelijk is wie wie ondersteunt, leidt of inspireert.

Het resultaat is in ieder geval een verrassend intiem en intermenselijk contact in dans en muziek dat zo af en toe weerbarstig confronterend is,maar vaak ook zacht, en steeds speels, licht, meerlagig en fluïde.